

Når finansielle systemer svigter...

Den 5. okt. 2022 (EIRNS) – Finansielle systemer er menneskeskabte. Historien har gang på gang vist, at alle finansielle bobler brister til sidst. Og det, mine damer og herrer, er hvad vi ser i øjeblikket. Den største boble i den kendte menneskelige historie, det vestlige oligarkis snyltende, pengepolitiske finanssystem, som har domineret kloden i århundreder, er ved at briste, og vi er på vej mod et stort finansielt sammenbrud på kort sigt.

Finansmændenes ”drenge i baglokalet” diskuterer nu åbent sandsynligheden for et forestående systemisk finansielt sammenbrud. For eksempel: Den 22. september udsendte Den europæiske Centralbanks organ til overvågning af finansielle risici, ”Det europæiske udvalg for systemiske Risici”, sin første ”generelle advarsel” nogensinde om, at EU’s finansielle system står over for risikoen for systemisk sammenbrud. Rådet advarede om, at risici for den finansielle stabilitet i EU’s banksystem ”kan materialisere sig samtidigt og dermed interagere med hinanden og forstærke hinandens virkninger” og identificerede ”tre alvorlige systemiske risikofaktorer”, andre ”forhøjede systemiske risikofaktorer” og oven i købet risiko for den finansielle stabilitet fra ”ikke-bankbaserede finansielle institutioner og markedsbaseret finansiering”, som i daglig tale kaldes ”skyggebankvirksomhed”.

Kun én gang, og det var med en kort henvisning til ”markederne for energiderivater”, nævnte de elefanten i rummet: de næsten 2 billiarder dollars i rene finansielle satsninger på satsninger på væddemål, som nu er ved at eksplodere. De tilbød ingen andre løsninger end at være årvågne og holde sammen.

City of Londons magasin {Economist} har nu meldt sig på banen. Den første sætning i dets artikel den 4. oktober med

overskriften "Groaning: Financial Markets Are in Trouble. Where Will the Cracks Appear?" er: "Det er svært ikke at fornemme en følelse af forudanelse." De fortsætter: "Verden er på vej ind i en ny fase", hvor problemer på finansmarkederne kan føre til "katastrofale skader ... når de finansielle institutioner går fallit", advarer de.

De nævner også kun én gang i forbifarten krisens detonator, "derivater", og det er udelukkende for at forsikre deres læsere om, at clearingcentralerne, der afvikler handler med aktier og derivater, er dækket, og at de ikke behøver at bekymre sig.

Men både {The Economist} og Londons {Financial Times} udtrykker samme dag bekymring for, at det finansielle oligarki ikke samtidig kan redde deres finassystem og gennemføre strategien for at nedbringe hyperinflation ved at hæve renterne, begrænse de pengepolitiske tiltag og knuse den økonomiske aktivitet på samme tid. Med andre ord har deres politik med "QE" – "kvantitativ lempelse", dvs. trykning af helikopterpenge – skabt dagens hyperinflationstrussel mod deres system, og den amerikanske centralbanks pengepolitiske restriktive politik for angiveligt at håndtere hyperinflationen har kun formået at få boblen til at detonere.

Så i stedet for at opgive deres oligarkiske system, som det også ofte er sket i historien, er nutidens finansoligarki – de interesser, der er grupperet omkring det britiske monarki og kong Charles – gået all-in på et højrisiko-spil om, at deres kontrol kan reddes gennem global krig, "demokratisk" diktatur og massiv udsultning.

Men løsningen er indlysende! Gør det, som verdens førende fysiske økonom Lyndon LaRouche insisterede på for årtier siden: De finansielle bobler skal afvikles, og systemet må underkastes en konkursbehandling. Regeringerne garanterer alt det, som er nødvendigt for at redde folk og udvide

realøkonomien, og spekulanterne kan gå ud og spise deres finanspapirer eller lære et ærligt erhverv! Mange lande uden for den transatlantiske verden kæmper for at sætte deres befolkninger først. Hvorfor skulle vi ikke gøre det?

Det er den kamp, vi skal kæmpe nu. Kampen for dette nye økonomiske system er en del af kampen for at trække menneskeheden tilbage fra randen af atomkrig, hvor vi befinder os i dag. Det er på tide at sige til lederne i Washington D.C. og de europæiske hovedstæder: Hold op med at spekulere med vores liv.

Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, fremsatte onsdag en skarp advarsel: "Den amerikanske regerings beslutning om at fortsætte med at tilføre Kiev-regimet tunge våben sikrer udelukkende Washingtons status som en deltager i konflikten. Vi opfatter dette som en umiddelbar trussel mod vores lands strategiske interesser."

Schiller Institutets Helga Zepp-LaRouche antydede i begyndelsen af ugen et billede af den strategiske situation, som ligner en udtørret sø eller et udtørret flodleje, hvor der er enorme revner, fordi det, der før var fugtigt, nu er udtørret, og derfor revner overfladen. I stedet for at jamre bør man se på den såkaldte vestlige alliance som en sådan udtørret sø, fuld af revner. Hvad der sker er så utroligt, antydede hun, at tanken om at alt dette går glat, at folk kan fortsætte med deres aktiviteter, som de gør, er løgnagtigt. Det vi ser, er en opløsning af nærmest alting, og samtidig etableres der et helt nyt system.

Som et eksempel på den kreative tankes kraft hos en enkeltperson i tider som disse, har den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard udarbejdet en ny artikel, der afkrafter NATO's og USA's påstand om, at "Rusland sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften".

Bosshard opstiller et paradoks, som kan og vil drive NATO-

folket til vanvid: I betragtning af de fysiske realiteter, der skal til for at Rusland kunne sprænge disse rørledninger i luften midt i den NATO-kontrollerede Østersø, kan Rusland kun have gjort det, hvis landet har en kapacitet til krigsførelse på havbunden, der er NATO's kapacitet langt overlegen. Og hvis det er tilfældet, så er ingen undersøisk infrastruktur i NATO-alliancen sikker: ingen rørledninger, ingen el- eller kommunikationskabler. Og det russiske militær, som ifølge NATO-fortællingen er bagud og taber i Ukraine, fremstår pludselig som den overlegne styrke. Så hvilken vej vil NATO egentlig vælge?

Bosshards argumentation er opsummeret andetsteds, og som han har anmodet om, vil Schiller Instituttet og {EIR} sprede hans argumentation verden over.

Det er, når det rådne system krakelerer, at det kan begraves for evigt. Folk over hele verden fortæller Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen i USA: "Dette er gået for vidt. Lad os tale om løsninger". Schiller Instituttet lagde den amerikanske oberst Richard Blacks video ud med spørgsmålet? "Did U.S./NATO Blow Up the Nord Stream Pipelines?" som en invitation til dagens pressekonference: "We Will Not Be Silenced; Speaking Truth in Times of War", og i løbet af 24 timer har næsten en kvart million mennesker set den, mens talerlisten til pressekonferencen er vokset. Diane Sares kampagne for Senatet holder i eftermiddag et møde foran hendes modstander, senator Chuck Schumers kontor i New York City, hvor der spørges: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare en optakt til atomkrig?" Fredag morgen, den 7. oktober, tilslutter seks tidligere og nuværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien sig Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare i et online-symposium med titlen: "Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren". Vær med!

Foto: Anthony, Pexels

Indonesisk udenrigsminister opfordrer til et ”nyt paradigme for fred”

Den 28. september 2022 (EIRNS) – I sin meget stærke tale til drøftelserne i FN's Generalforsamling den 26. september, opfordrede den indonesiske udenrigsminister, Retno Marsudi, indtrængende til, at ”vi har brug for dette nye paradigme ... for at genoplive fredens ånd”. Hun sammenlignede den internationale situation med forholdene i Europa umiddelbart før Anden Verdenskrig, med den store depression, fremkomsten af ultranationalisme, konkurrence om ressourcer og rivalisering mellem stormagter. Hun advarede om, at hvis udviklingen i verden fortsætter på den nuværende måde, kan det føre til en storkonflikt. Hun erklærede: ”Jeg vil foreslå jer en verden, der er baseret på et nyt paradigme. Et paradigme med win-win-princippet og ikke et paradigme med et nulsumsprincip. Et paradigme med engagement i stedet for inddæmning. Et paradigme for samarbejde i stedet for konkurrence. Det er den grundlæggende løsning, som vi har brug for,” understregede hun.

Mens hun udtalte, idet hun gentog sig selv to gange: ”De grundlæggende principper om suverænitet og territorial integritet er ikke til forhandling”, uddybede hun: ”I mellemtiden er en fredelig løsning den eneste mulighed for at løse konflikterne. En tradition for dialog og samarbejde vil skabe strategisk tillid. Det er de spilleregler, som vi skal overholde, hvis vi virkelig ønsker fred. Det er vores ansvar at anvende dem konsekvent, og ikke kun tilfældigt eller når vi finder det passende.”

Hun fortsatte og redegjorde for Jakartas politik: "Mange steder blev den regionale arkitektur efter krigen opbygget som et redskab til inddæmning og fremmedgørelse. Dette fænomen fortsætter i dag med mini-laterale grupperinger. Mange bliver en del af en stedfortræderkrig mellem stormagter. Dette er ikke, hvad regional arkitektur bør bestå af. Den skal tjene som en byggesten for fred og stabilitet i stedet for at underminere den. ASEAN blev oprettet netop med dette formål for øje. Vi nægter at være en brik i en ny kold krig. I stedet fremmer vi aktivt paradigmet om samarbejde med alle lande. Dette paradigme vil også være retningsgivende for Indonesiens formandskab i ASEAN i det kommende år."

Hun understregede endvidere Indonesiens fokus i rollen ved dette års formandskab for G20: "Hele verden sætter sin lid til, at G20 skal være en katalysator for den globale økonomiske genopretning, især for udviklingslandene. G20 må ikke fejle. Vi kan ikke lade den globale genopretning være afhængig af geopolitik. Vi må handle hurtigt for at løse fødevare- og energikriserne, og forhindre at der opstår en gødningskrise. Ellers risikerer vi, at yderligere milliarder af mennesker vil være i fare, især i udviklingslandene." (<https://kemlu.go.id/portal/en/read/4018/pidato/statement-by-minister-for-foreign-affairs-of-the-republic-of-indonesia-at-the-general-debate-of-the-77th-session-of-the-un-general-assembly-new-york-26-september-2022>)

Foto: Anna Shvets, Pexels

Zepp-LaRouche: Vågn op nu,

for ellers eksisterer du måske ikke mere ved denne tid i næste uge

Den 26. september 2022 (EIRNS) – En overdrivelse? Desværre ikke.

Verden er på vej mod et atomart opgør mellem USA-NATO og Rusland, med alt for få stemmer i Vesten, der hæver sig i protest og kræver alternativer, advarede Helga Zepp-LaRouche i en politisk diskussion med LaRouche-bevægelsens organisatorer mandag eftermiddag. ”Denne nuværende krise omkring Ukraine er langt, langt mere farlig end Cuba-krisen i 1962. Den udgør en eksistentiel trussel mod hele civilisationen.”

Det er næsten som om verden eksisterer i to parallelle universer, erklærede Zepp-LaRouche. På den ene side er Ruslands ledende kredse fuldt ud overbevist om, at Vestens NATO-struktur er ude på at ødelægge Rusland i sin helhed, at splitte det i småstykker og ”afkolonisere” det, som forskellige tænketanke åbent opfordrer til. Præsident Putin udtrykte dette i sin tale til den russiske nation den 21. september. Udenrigsminister Lavrov og ambassadør Antonov har udtalt det samme både hjemme og i udlandet. Og en udtalelse fra den indflydelsesrige Izborsk Club, ligeledes den 21. september, talte på vegne af mange i Rusland, da den advarede om, at dette er ”et skæbnesvangert øjeblik i historien”. Den voldelige konfrontation mellem Rusland og Vesten medfører det ultimative spørgsmål: Vil Rusland overleve i denne kamp, eller vil det endelig og uigenkaldeligt forsvinde. En stor krig er umiddelbart forestående.”

I det ”andet” univers er NATO og Vesten fast besluttet på at bruge Ukraine-krigen til at gennemtvinge deres årtier gamle dagsorden om at ”afkolonisere” eller fuldstændigt opsplitte

Rusland i magtesløse ministater – en politik, som Zbigniew Brzezinski og andre aktiver fra London længe har været fortalere for. De har gentagne gange i løbet af det sidste år, højere og højere for hver dag, erklæret, at de er fuldt ud parate til at anvende atomvåben for at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og kapitulere.

“Tingene er ved at gå grueligt galt”, advarede Zepp-LaRouche. Vi har to højhastighedstog – atomtog – som kører mod hinanden, og der vil ske en togulykke, medmindre dette afværges i de kommende dage.

Begivenhederne i de sidste 24 timer har blot bekræftet denne vurdering. Folkeafstemningerne er i gang i de fire regioner i Ukraine, og alt tyder på, at der både er en meget stor valgdeltagelse, samt at der vil være en overvældende stemmeprocent til støtte for tilslutning til Rusland – som det var tilfældet med Krim tilbage i 2014. Afstemningen afsluttes den 27. september, og russiske parlamentarikere mener, at de sidste faser for regionernes tilslutning vil være gennemført inden den 30. september. På det tidspunkt vil de blive betragtet som en del af Rusland – {og forsvarer som sådan af Moskva}.

I går blev udenrigsminister Tony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan sendt ud for at fortælle det nationale tv-publikum, at: “Vi vil ikke anerkende de falske folkeafstemninger”, som Sullivan udtalte på CBS, “og vi vil håndtere dette område som det er – ukrainsk territorium, ikke russisk territorium. Og vi vil fortsætte med at støtte ukrainerne, når de forsøger at ophæve besættelsen af dette område”. Og så for en god ordens skyld: “Enhver brug af atomvåben vil blive mødt med katastrofale konsekvenser for Rusland”. Blinken foretrak at true med, at Rusland ville lide “forfærdelige konsekvenser”.

Zepp-LaRouche afrundede sine bemærkninger med en skarp advarsel: “Vi er nødsaget til at indlede en komplet rød alarm-

mobilisering. Hvis der ikke lyder nogen tydelige stemmer af uenighed fra USA og Europa, vil dette i sig selv udgøre en faktor i Moskvas strategiske vurdering."

Vi må ændre den opfattelse i udlandet, at der næsten ikke er nogen forstandige stemmer i USA og Europa , eller i det mindste ikke tilstrækkeligt indflydelsesrige stemmer til at ændre den nuværende kurs mod atomar udslettelse. Disse stemmer må hæves {nu}, og højt – stemmer der forstår, at der er et grundlag for en forhandlet løsning på krisen i Ukraine, bygget op omkring en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til {alle} nationers behov.

Fremtrædende russere er opmærksomme på, og har erklæret det offentligt, at Lyndon LaRouches stemme har været afgørende, som den nødvendige formidler af ideer til en sådan politik til gavn for begge parter, og det er derfor, at deres fjender ønsker at stoppe talerne på Schiller Institutets konferencer.

Foto: Loc Dang, Pexels

Planlægger London en Krim-missilkrise til oktober?

Den 23. september 2022 (EIRNS) – "Der er én ting, og kun én ting, som kunne redde verden, og det er, at Amerika skulle føre krig mod Rusland i løbet af de næste to år og etablere et verdensomspændende imperium ved hjælp af atombomben." – Bertrand Russell, september 1945.

Hvordan er vi nået hertil, til det, som den tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marinekorpsset kalder "et

sekund i midnat"? "Dommedagsuret er bogstaveligt talt et sekund i midnat, og vi i Vesten kan udelukkende bebrejde os selv". Hvem har på vores vegne besluttet, at der skal erklæres atomkrig mod Rusland? Hvornår blev det besluttet, og hvorfor var vi ikke (mentalt) til stede?

I en vis forstand kan man hævde, at denne beslutning blev truffet lige efter den 12. april 1945, hvor præsident Franklin Delano Roosevelt døde. Hvad angår spørgsmålet om, hvem der har besluttet sig for atomkrig, så overvej ordene fra London Economist fra 2007, da artiklen fremadrettet omtalte det, som tidsskriftet forventede, ville blive indført af den på daværende tidspunkt ikke-valgte Barack Obama: "I det farlige andet årti af det (21.) århundrede, da Vladimir Putin genoptog sin tredje periode som russisk præsident og stod klar til at invadere Ukraine, var det EU, der fik Obama-administrationen til at true med massiv nuklear gengældelse."

Er det Storbritannien, som på tærsklen til 60-årsdagen for Cuba-krisen i oktober 1962 skubber verden mod termonuklear udslettelse? Den tidligere tyske CDU-talsmand for forsvarsanliggender, Willy Wimmer, valgte i sin beskrivelse af den forandrede strategiske realitet, som verden nu står over for, når folkeafstemningerne er afsluttet i næste uge, i de fire områder, som nu er besat af Ruslands særlige militære operation, at minde verden om, at NATO havde overtrådt folkeretten ved at indlede krig mod Serbien i 1999. Den militære aktion blev gennemført under dække af noget, der hedder "Responsibility To Protect"(ansvar for beskyttelse). RTP blev første gang introduceret for offentligheden af Londons Tony Blair under en tale, som han holdt i Chicago Economic Club. "Det tog Tony Blair én tale i 1999 at lokke den vestlige verden i en fælde med en endeløs række af interventionistiske krige. Vi bekymrer os måske om befolkningen i Tibet, Baghdad og Libyen, men er vi menneskehedens frelsende riddere?" spurgte forfatter Geoffrey Wheatcroft i en artikel fra 2011, "Once Upon a Time in

Westphalia". Ewig krig, skrotning af den Westfalske Fred i 1648, der i over tre århundreder har været en hjørnesten i civiliseret krigsførelse, har udgjort britisk politik siden 1999. Nu, hvis ikke den forhindres af indsatsen fra enkeltpersoner og organisationer, som arbejder sammen med Schiller Instituttet, vil den anglo-amerikansk tilskyndede permanente krig " foregå termonukleart", uanset hvad der bliver fremført om det modsatte.

Den bagvedliggende nødvendighed af at fremme dyre, forgæves krige, som ikke kan vindes, er det neoliberal systems moralske og økonomiske fallit. Men det er den malthusianske, rovgriske tankegang og den forfaldende dødkultur, som den transatlantiske verden er sunket ned i, der har et endegyldigt greb om de allerede fortrængte angloamerikanske "herrer af universet". Det Britiske Imperiums hånd, kong Charles, holder og tynger den globale bevidsthed. Krigsvåbnene er også rettet mod Europas befolkninger, og der er oprør i luften og i gaderne over for dette selvforskyldte vanvid. I virkeligheden har Europas og Amerikas befolkninger imidlertid altid været betragtet som overflødige, hvilket bringer en makaber ironi til sloganet "nu er vi alle ukrainere". Varme, mad og sundhed vil blive taget fra dem alle, nu, medmindre de kæmper. Disse befolkninger må bringes til at indse, at det finansielle oligarki også har sat dem på en universel "dræberliste". Helga Zepp-LaRouche, den amerikanske senatskandidat Diane Sare og de tusindvis af andre, der er udpeget på de ukrainske lister, er blot de første.

Husk Storbritanniens gale kong Charles' ord på sidste års COP26, "Halloween-klimatopmøde": "Med en voksende befolkning, der lægger et stigende pres på planetens begrænsede ressourcer, er vi nødt til at reducere CO₂-udledningerne hurtigst muligt.... Her er der behov for en omfattende militærlignende kampagne for at samle den globale private sektors styrke." Alle tilgængelige ressourcer skal sættes ind – ikke "for at stoppe den globale opvarmning", men for at føre

total krig mod Rusland og Kina og alle, som modsætter sig denne totale krigspolitik. Formålet bag påskuddet om den globale opvarmning er nu blevet fuldt ud afsløret.

Den yderst krigeriske premierminister, Liz Truss, har netop opfordret til et ”økonomisk NATO”, hvilket afslører, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Institutet konsekvent har fastholdt, at sanktionspolitikken i virkeligheden var, med den franske finansminister Bruno Le Maires ord, ”total finansiel atomkrig”. ”Lad os gøre det klart. Vi ønsker at ramme hjertet af det russiske system, vi sigter mod Vladimir Putin, vi sigter mod oligarkerne, men vi sigter også mod hele den russiske økonomi.” Der er ingen tvivl om, at Truss, den tidligere udenrigsminister, nu også vil forsøge at gennemføre, især over for de afrikanske, sydamerikanske og asiatiske nationer, der forsøger at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, anbefalingerne i Chatham House-rapporten fra juni 2022: ”NATO Must Prioritize Climate Change as a Security Issue” (NATO skal prioritere klimaændringer som et sikkerhedsanlæggende).

Vi er nu nået frem til ”et sekund før midnat”, hvor USA og Storbritannien direkte indsætter den fascistiske Azov-bataljon, som er forstærket med mange uddannede specialister og NATO-personel og -våben, og som fører en ”afghansk” lignende krig ved Ruslands grænse, ved hjælp af det som er blevet benævnt ”Resistance Operations Concept”. Men hvis alt går som planlagt, kan disse styrker allerede om nogle få dage befinde sig inden for Rusland, som følge af de folkeafstemninger, der nu afsluttes. The Economist opfordrer til flere våben, mere træning og yderligere penge til Ukraine. Så er der artiklen fra 20. maj af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI): ”This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea” (Denne krig indebærer stadig nukleare risici – især i forbindelse med Krim): ”Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så se sig nødsaget

til at overveje en række yderligere muligheder for optrapning, f.eks. at sætte sine atomstyrker i højere beredskab. Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin antage, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville betyde et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de ønskede at forfølge deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare, der er forbundet med en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser."

Alle fornuftige personer, især dem med nogen som helst indflydelse, må slutte sig til Schiller Instituttet og tage bladet fra munden nu. Hundredvis, tusindvis af mennesker burde rykke så meget som muligt af deres tidsplaner, for at afsætte oktober måned. Kontakt andre du kender, og giv dem mulighed for at deltage. På vegne af det, som verden bekæmpede fascismen for at bevare, til ære for de 100 millioner, der døde som ofre af den ene eller anden årsag i disse år, og i anerkendelse af vores gæld til dem, der endnu ikke er født, herunder på andre planeter, må vi ikke svigte menneskeheden, i det der i de kommende uger, dage og timer kan vise sig at blive den farligste periode i hele menneskehedens historie.

Foto: Irina Zimno, Pexels

Rand Corporation og den amerikanske hær indledte

Ukraine-operation i 2019

– Moon of Alabama, Caitlin Johnstone, Jimmy Dore m.fl.

Den 22. september 2019 (EIRNS) – Kritikere af det militærindustrielle kompleks har bemærket, at den igangværende konflikt i Ukraine, som kommer tættere og tættere på en nuklear konfrontation, ser ud til at have været en del af en planlægning, fremlagt i et 354-siders Rand Corporation-dokument, "Extending Russia: Competing from Advantageous Ground", som den amerikanske hær har indgået kontrakt med, og som blev offentliggjort i 2019.

Moon of Alabama dækkede det, og podcaster Jimmy Dore blev tilskyndet af den australske blogger Caitlin Johnstone til at producere en kort udsendelse om dokumentet i går. Dore afslørede simpelthen, hvordan Ukraines militære operation, som er koordineret og betalt af den amerikanske regering og andre NATO- og EU-institutioner, følger de anbefalinger, der gives i "Extending Russia", i hovedtræk med ringere resultater end forventet.

Det ser ud til, at Rand nu er blevet lidt flov over hele sagen og ønsker at flytte skylden fra dem, der har skrevet teksten, til dem, som har læst den. De har indsat en erklæring på deres hjemmesides introduktionsside, hvor der er anført: "Redaktørens bemærkning, september 2022: Vi opfordrer dig til at udforske denne rapport og den ledsgagende forskningsrapport. Eftersom russiske enheder og personer, der sympatiserer med Putins beslutning om at invadere Ukraine, har misfortolket denne forskning i de seneste uger, tilskynder vi dig ligeledes til at udforske denne nyttige ressource om Ruslands tilgang til propaganda med 'brandslukning af løgn' og vores forskning om begrebet 'sandhedsforfald', som er et fænomen, der til dels skyldes spredningen af desinformation."

Dores indledende citat er Rands forklaring om, at de søgte efter ”muligheder, der afslører omkostninger, som kunne skabe ubalance og overbelaste Rusland.” Man tilføjede, at resultatet ville være ”ideelt set større byrder end dem, der ville blive tilføjet USA for at forfølge disse muligheder”, og ”Indførelse af mere indgribende handels- og finansielle sanktioner ville ... sandsynligvis nedbryde den russiske økonomi, især hvis sanktionerne er omfattende og multilaterale. Således vil deres effektivitet afhænge af andre landes vilje til at deltage i en sådan proces. Men sanktioner er forbundet med omkostninger og, afhængigt af deres stregthed, betydelige risici.” Rand tog fejl i deres prognose af den skade, som Rusland blev forvoldt.

Rand fortsatte med at rådgive om, hvordan man skulle overveje ”dødbringende støtte til Ukraine”, som kunne ”fremprovokere en meget bredere konflikt, hvor Rusland på grund af sin geografiske nærhed ville have betydelige fordele.”

Dore fortsatte i yderligere ti minutter med at belyse Rand-anbefalingerne, med advarsler angående deres gennemførlighed. De overvejelser, som blev behandlet, omfattede positionering af bombefly, jagerfly inden for rækkevidde af Rusland og taktiske atomvåben i Europa og Asien”, for at ”lokke Rusland ud i et dyrt våbenkapløb ved at bryde ud af ordningen om atomvåbenkontrol”.

Kort sagt var Rand-rapporten tætpakket med råd om at forsøge en række udstationeringer, hvoraf mange kunne udløse russiske kontrainsatser eller modangreb med en umådelig destruktiv kapacitet. Adskillige af de muligheder, der blev undersøgt, minder meget om det der rent faktisk er sket, og som kulminerede i præsident Putins trussel om at gengælde kraftige eller nukleare trusler på lignende vis.

Dore's

udsendelse: <https://www.youtube.com/watch?v=oVjPh-8JMJQ>.

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: "Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger."}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder "Kiev Security Compact", der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde

linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en ekslosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkelig var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny

fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det ”Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen.” Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed

gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at have Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genoplever ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte “{ahimsa}”, som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om “{ahimsa}”, om ikke-vold hjälper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascism. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Kassér Malthus; lyt i stedet til Lyndon LaRouche!

Den 15. september 2022 (EIRNS) – Der er ikke udsigt til nogen ændring i Vestens hensynsløse fremstød mod global krig, en krig, som [hvis den ikke stoppes], ifølge logikken i nutidens militærtteknologiske kapaciteter, ubønhørligt fører til atomkrig. Det kan heller ikke fortsætte i en uendelighed, provokation efter provokation. Vi nærmer os et afgørende punkt.

Tag torsdagens nyheder: Vi ser Biden-administrationen bebude yderligere økonomiske sanktioner mod Rusland, denne gang rettet mod dets MIR-betalingskortsystem, samtidig med at der tilføres yderligere 600 millioner dollars i militær bistand til Ukraine. Sidstnævnte, som omfatter yderligere våben, ammunition og udstyr fra det amerikanske forsvarsministeriums lagre, bringer USA's militære bistand til Ukraine op på ca. 15,8 mia. dollars siden denne administrations tiltrædelse for mindre end to år siden.

Tysklands udenrigsminister Ana Baerboek, der er med som enståbelig, umoden nihilist, foreslog i dag, at Tyskland omgående begynder at transportere sine Leopard-kampvogne til Ukraine, som dermed føjes til de stadig mere avancerede NATO-våben på Ruslands grænse.

Ukraine kræver ikke kun disse kampvogne, men tillige våben som f.eks. det længere rakkende (300 km) U.S. Army Tactical Missile System (ATACMS).

I dag udsendte Ruslands udenrigsministerium en direkte og meget specifik advarsel: Hvis USA leverer ATACMS, vil det overskride Ruslands "røde linje". Rusland vil betragte USA som

"en part i konflikten" og vil reagere i overensstemmelse hermed.

Det amerikanske Senat, ikke tilfreds med blot én krig mod en nuklear stormagt, har i dag taget skridt til at provokere Kina yderligere, idet Senatets udenrigsudvalg har godkendt Taiwan Policy Act af 2022, som vil kræve, at de amerikanske myndigheder skal behandle Taiwan – en provins under Kina gennem hele historien – "som om det var blevet betegnet en vigtig ikke-NATO-allieret, med henblik på overførsel eller potentiel overførsel af forsvar". Kinas udenrigsministerium udstede en lige så utvetydig advarsel om, at selv yderligere overvejelser om lovforslaget, endsige dets vedtagelse, vil "ryste det politiske fundament for forbindelserne mellem Kina og USA og forårsage ekstremt alvorlige konsekvenser for relationerne mellem Kina og USA, og for freden og stabiliteten på tværs af Taiwan-strædet."

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche indledte sin hovedtale ved instituttets konference den 10.-11. september, "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien", med en fast erklæring om, at dette er unødvendigt. Hun opsummerede krisen og løsningen:

"Hvem vil benægte, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig indledningsvist understrege dette eftertrykkeligt: Denne mangesidede, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af en forfejlet politik, og derfor kan den korrigeres."

Hun fremsatte spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel i den tankegang, som fører Vesten ned i afgrunden, mens de fleste asiatiske lande og det Globale Syd generelt er begyndt at gøre fremskridt?

For at forstå det, anbefalede Zepp-LaRouche at studere den klassiske, platoniske tænkemåde, som den amerikanske statsmand

og fysiske økonom Lyndon LaRouche, hendes afdøde mand og politiske partner, har indført og videreudviklet, i modsætning til de reduktionistiske, monetaristiske "Flat Earth"-ideologier, som det oligarkiske "slimskimmel" har anvendt i årtusinder, for at fastholde befolkningen i uvidenhed og opretholde deres styre. Sidstnævnte er legemliggjort i "teorierne" fra det Britiske Imperiums Thomas "no more people!" Malthus.

Forkortet: "Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori; USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas onde politik", erklærede hun.

Så derfor, som man kan læse andetsteds, var de vigtigste asiatiske lande samlet til åbningen af Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO) i Samarkand i Usbekistan. De forsamledes omkring et helt andet perspektiv: at forholdet mellem nationer og mennesker må være baseret på gensidig respekt, fælles bestræbelser på at fremme den økonomiske udvikling og venskab. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin var iblandt dem der direkte erklærede, at et nyt paradigme for menneskeheden, centreret om fremme af økonomisk udvikling, udgør den eneste udvej for at komme fri af den hastige fremstormen mod global krig.

Dette SCO-topmøde afholdes personligt, ikke virtuelt. Et af de afgørende emner på den fortrolige dagsorden for disse drøftelser er, hvorledes der omgående kan etableres mekanismer, som fører til et nyt internationalt finanssystem, der kan beskytte den reelle udvikling og dermed størstedelen af jordens befolkning, mod de "ødelæggelser" og "chok", som hurtigt opstår i kølvandet på den amerikanske centralbanks pengepolitiske stramning af det system, som den selv har gjort hyperinflationært. Drøftelserne om at trække sig væk fra dollaren accelererer.

Der er store chok på vej. Som Helga Zepp-LaRouche anbefaler, er det på tide at lære at tænke som LaRouche, og ikke som Malthus.

Helga Zepp-LaRouches åbningsstale til konferencen i Schiller Instituttet: “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på

højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massigt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær ekspllosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtedyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt

uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens ”demokratier” står over for de ondsindede ”autokratier” og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med ”fascisme med et demokratisk ansigt” blev allerede i midten af 1970’erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænkethanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et

økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for *The Clash of Civilizations*, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog *The Soldier and the State*, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvere imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 *The Crisis of Democracy*: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af ”en uprovokeret russisk aggression”. Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat,

tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvarer ved Hindu Kush eller bliver forsvarer i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidlige supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle

potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverévolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for ”retten til at beskytte”, som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive ”nudget” – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandarden, ville det føre til en ny depression, fascism og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den ”kontrollerede opløsning af verdensøkonomien”, og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den

onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af mercantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade ”et andet Japan” på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkede, just-in-time-produktion, aktionærsværdiskabelse, børsnotering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrtede ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikkens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete

gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været litter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den

platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wieners og John von Neumanns systemanalyse. Eller,

algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tankning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinerer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog There Are No Limits to Growth, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentiale i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner

mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigenemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiiale til at stige til 1015 kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-

politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genoplever traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinner os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og

“lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

Panel 4: Optimismens kunst: Anvendelse af det klassiske princip til at ændre verden

Den 11. september 2022 (EIRNS) – Dennis Speed indledte det afsluttende panel i LaRouches 100-års jubilæumsprogram med en diskussion om, hvordan kulturen i Nordamerika og ”Vesten” i løbet af de sidste mere end tre århundreder har bevæget sig frem og tilbage. Han oplæste en udtalelse fra kolonileder Cotton Mather fra 1696, hvori han sagde: ”Vi vokser lidt.... Vi svinder ind til ingenting.” Derefter fremviste han en video af den indædte kolonialist Lord Bertrand Russell fra 1952, der blev interviewet i anledning af sin 80-års fødselsdag. [https://www.youtube.com/watch?v=xL_sMXfzzyA] Russell beskrev forholdene dengang ved at ytre: ”Imperier forsvinder til støv”, og Asien var præget af ”pessimisme”.

Speed vendte derefter tilbage til slutningen af det 17. og begyndelsen af det 18. århundrede for at forklare, hvordan den store matematiker, fysiker, fysiske økonom, filosof og politiske leder Gottfried Wilhelm Leibniz var blevet leder af en gruppe ”patrioter”, dvs. dissidenter fra det engelske kongehus, fra Irland, Skotland og andre lande. Leibniz var i en position, hvor han kunne have fungeret som premierminister under dronning Anne, men ved Annes død i 1714 blev Georg Ludwig af Hannover efterfølger som kong Georg I og kappede alle bånd til Leibniz.

Ikke desto mindre fortsatte Leibniz sin udvikling af en videnskab om fysisk økonomi, som i sidste ende blev anvendt af

USA. Han var en skarp modstander af John Locke, som var blevet oplært af de hollandske monarker i Storbritannien, William og Mary, og som mange amerikanere, den dag i dag mener, er hjernen bag uafhængighedserklæringen, som blev udarbejdet mere end 70 år efter Lockes død. Det vigtigste element, som de greb fat i, var Lockes formulering "Liv, frihed og ejendom", en sætning, der blev brugt i kolonialisternes forfatninger og senere i Konføderationen. Underskrivene valgte imidlertid Leibniz' idé, "Liv, frihed og stræben efter lykke", med den forståelse, at "lykke" ikke blot er ren nydelse, men en vedvarende og forbedrende tilstand, der kendetegner menneskehedens fremskridt.

Megan Dobrodt fulgte op med en præsentation om "harmoni", baseret på Keplers forståelse af solsystemets harmoniserende karakter og dets relation til den veltempererede musikalske skala. Hun forklarede, hvordan Kepler kunne påvise, at planeterne havde elliptiske og ikke cirkulære baner ved at måle deres vinkelbevægelser. Hun forklarede, at der faktisk ikke var nogen matematisk beregning, som kunne benyttes til at definere banerne på en lineær facon, men at forskellige brøkformede multiplikationer kunne fastlægge varierende tilnærmelser. Det viser sig, at "matematikken" for banerne er den samme som matematikken for musikalske skalaer, og at de samme matematiske justeringer, der anvendes til banerne, kaldes "temperering", når de anvendes musikalsk.

Jacques Cheminade, formand for det franske politiske parti Solidarité et Progrès, kom med en finurlig redegørelse for "optimisme" med udgangspunkt i Lazare Carnots digt {Ode til entusiasmen}. Han beskrev entusiasme som den mest avancerede form for optimisme og pegede på NATO, Liz Truss, Volodymyr Zelenskyj, præsident Joe Biden og Emmanuel Macron som udsøgte eksempler på pessimisme.

Ungdomsarrangør Anastasia Battle, chefredaktør for magasinet {Leonore}, afsluttede præsentationerne ved at anmode tilhørerne om at tænke grundigt over det de havde hørt, og

hvad de mener, der bør gøres for at bistå dem i at udvikle deres lykke og færdigheder.

Helga Zepp-LaRouche sluttede sig til panelet i en afsluttende diskussion. Hennes formål er at sikre, at menneskeheden {er} den udødelige art. Hun påpegede, at udviklingssektoren og andre nationer vil rejse sig for at gøre en ende på kolonialismen (slaveriet) for evigt, en ny ånd fra Bandung, Den alliancefrie Bevægelse, og at gøre det ved hjælp af Mahatma Gandhis ikke-voldelige metoder.

Rapport fra panel 2: “Forsvar retten til at diskutere! Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Institutets talmand, Harley Schlanger, der selv står på den onde ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Institutets konference i dag helliget afsløringen af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvorets Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige ”fortælling” om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et

rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA's udenrigsministerium, NATO og forskellige militært tilknyttede NGO'er, afsløret en "sortliste", hvor 71 prominente personer blev udpeget som "russiske propagandister" og "informationsterrorister", der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse ... at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Institutets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er Myrotvorets Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv, formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt myrdet, og deres Myrotvorets-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført "likvideret".

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvorets dødsliste. Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Institutets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til

posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: "Den bedste af alle mulige verdener". Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske "del og hersk"-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som "illegale", en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et eller andet "emne". Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascismen, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og

videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinner os på den forkerte side af historien og har forladt de principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske folkemorderiske perverse" vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: "Kievs 'Info Terrorist'-liste: 'Global NATO' udsteder anslag mod fredsforkæmpere" og "Ukraines database over dødslister: myrotvorets.center". Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD, der blev dannet i april 2021, længe før den russiske "særlige militære operation", er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som "informationsterrorister", der vover at afvige fra den vestlige "fortælling". Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som "informationsterrorister", som i Schiller

Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var ”Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed”. Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolkningens forargelse og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det indlysende formål med dette nævn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard, som ”informationsterrorister”. Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvorets Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: ”Hvorfor er mit navn på en sortliste?” Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets

konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte øre over at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet "Schiller Instituttet": Lighting Rod To Meet Perilous Times". Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinner os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stempledte omkring halvdelen af det amerikanske folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynaflederen, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, vicedirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplans en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister og fascister. Han stillede også spørgsmålet: "Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?" Pyne fortalte, hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplans, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD's sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt

med skældsord for den “forbrydelse”, at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med at forsyne Ukraine med langtrækende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør (“Ukraine on Fire” og “Revealing Ukraine”) og nær ven af Oliver Stone, navngav sin præsentation: “Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine” (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvorets Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets’ dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT, Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD’s sortliste. Han voksede op i det nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for

angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkoslovakiet fra den nazistiske besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News, som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplasive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af

udenlandske journalister, blev beskudt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande. Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale journalistfællesskab og vil snart stille en online-underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.

Rapport fra panel 1 ved Schiller Institutets konference: ”Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Dagens EIR Daily Alert består primært af rapporter fra den internationale konference i Schiller Institutet, afholdt den 10.-11. september under

ovennævnte titel. Hovedtaleren i panel 1, Helga Zepp-LaRouche, afslørede fortællingen om ”demokratierne” i Vesten overfor de ”forbryderiske diktaturer” i Rusland og Kina – i virkeligheden er situationen ”spejlvendt”. Hun redegjorde for svindlen med et ”demokrati” uden ytringsfrihed, uden offentlig debat og med dødslister over dissidenter – det hun benævnte et ”digitaliseret gestapo”. Hun fortsatte med at gennemgå arven fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche: Hemmeligheden bag LaRouches succes var et uovertruffet kendskab til renæssancens idéer i den platoniske tradition. Vores fjende, den oligarkiske klasse, har brug for at eliminere kreativitet og genialitet for at forsvare sin status. Kina korrigerede vildfarelsen med et-barn-politikken, da de erkendte, at ressourcerne ikke er begrænsede, og at flere børn betyder øget kreativitet, hvilket er et ekko af LaRouches idéer. Hun hævdede, at ”USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche”.

Jozef Mikloško, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslovakiet, beklagede, at Europa ikke har kunnet drage fordel af kommunismens sammenbrud, og bemærkede ironien i at LaRouche blev tvunget i fængsel på et tidspunkt, hvor der var et omfattende budskab om større frihed. ”Han var en skarp forkæmper, men samtidig fuld af sjov og ømhed”, sagde Mikloško, som mødte LaRouche første gang i fængslet i Rochester.

Prof. Ding Yifan, vicedirektør for Forskningsinstituttet for Verdensudvikling, China Development Research Center, erindrede, hvordan Lyn introducerede ham for den fysiske økonomi og behovet for ”anti-entropiske faktorer”. Han beskrev, hvordan den finansielle sektor i dag er præget af en entropisk politik. LaRouche lærte ham, at synarkister fremkalder finanskriser, som de udnytter, men at dette også vil medføre deres egen undergang. Finanskrisen slår i sidste ende tilbage. LaRouche, som lærte os, at infrastrukturudvikling udgør grundlaget for en sund udvikling,

kan betragtes som forløberen for Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Prof. Georgy Toloraya, næstformand for bestyrelsen i den russiske Nationale komité for BRICS Research Dept. oplyste, at Rusland var ivrig efter at tilslutte sig den vestligt ledede nye verdensorden efter Sovjetunionens sammenbrud, som en ligeværdig partner, men at Rusland blev afskåret fra denne mulighed. I dag kæmper Rusland ikke i Ukraine for at erhverve territorium eller ressourcer – det har tilstrækkeligt. Denne krig er en eksistentiel kamp. ”Vesten” kæmper ikke for demokrati, men for dominans – og plyndrer hele verden til sin egen fordel.

Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og stiftende medlem af Professionelle militærveteraners efterretninger for Fornuft, (VIPS), leverede et enkelt budskab: Vi kan overleve denne krise, som minder om den vi overlevede i 1930'erne, som brød ud i Tyskland. Moralen er ”giv aldrig op”.

Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsrelationer og nuværende formand for Washington Institute for Peace and Development, mindedes tidligere samvær med Lyndon og Helga LaRouche i en stimulerende intellektuel atmosfære præget af venlig gæstfrihed. Han erklærede, at De Forenede Nationer skal styrkes og have en central plads i det internationale system. Han hævdede, at præsident Xi og Putins fælles erklæring den 4. februar markerede en ny fase i udviklingen af de internationale forbindelser og nævnte i denne forbindelse ”multipolære” organisationer som BRICS, SCO og ASEAN. Er Washington blevet en slyngelstat? Nancy Pelosis ”eskapade” i Taiwan skete i forbindelse med USA's stedfortræderkrig mod Rusland. Hun forsøgte at rekruttere asiatiske nationer til anti-Kina-politikken, men ”ingen bed på”. Tilsvarende blev Anthony Blinken afvist under sin anti-kinesiske rundrejse i Afrika. USA har begået tre alvorlige og uigenkaldelige

fejltagelser: Vietnam-krigen, overherredømmet efter Den kolde Krig og krigen i Afghanistan. USA genstartede Den kolde Krig – deres begrundelse var: ”Hvis en unipolær verden ikke kan gennemføres, vil vi genindføre den bipolære verden”.

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: ”The Triumph of Lyndon LaRouche”. Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus,

der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics? Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der

erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporedede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktuelt organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og

fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreservestøtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi ”det, som påvirker Afrika, påvirker også dig”.

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at

gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytslikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lyns bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til

LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organistrator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Den sten, som bygherrerne forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville "knuse" Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk ekspllosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter

med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, "så længe det kræves". Som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: "Jeg er ligeglads med, hvad mine tyske vælgere mener"; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, "et drastisk sammenbrud af industrien". Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden, og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetaleelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – "destruktion af efterspørgselen" og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: "Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascism og faren for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden."

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som "videnskabelige drivkræfter" for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans "Nye Bretton Woods"-politik var blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskak i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig mellem supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det "Globale NATO's" krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor

international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søjlerne i det Globale NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatismus – synes at være begyndt at knække og vakte iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter

også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan ”bekæmpe russisk misinformation”.

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænksomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastuktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevareforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service, (EEAS), som {El País} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: ”Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande.” EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvere retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev videregivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion.

Det er målestandarden for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder ”en fredelig revolution”.

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kurSEN ud af den nuværende krise. Der er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet ”Global NATO’ Orders a Hit on Advocates of Peace”, som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATO’s, USA’s, Storbritanniens og EU’s netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvorets (Peacemaker) Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: ”Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History” (At inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: ”Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med til at danne rammen om diskussionen.”

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

Har du nogensinde undret dig over, hvorledes en kædereaktion af økonomisk sammenbrud ser ud?

Den 31. august 2022 (EIRNS) – I en artikel fra 23. januar 2008, der blev udgivet mindre end 48 timer efter den sorte mandag, hvor de internationale aktiemarkeder eksploderede, og London og Washingtons panikslagne beslutning om at redde den globale spekulationsboble med sjove penge, advarede Lyndon LaRouche eftertrykkeligt: ”Hvis man undlader at gennemføre de nødreformer i USA, som jeg har foreskrevet, garanterer man nu en slags kædereaktion af et globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække den samlede verden ind i en langvarig ny mørk tidsalder.”

Lyndon LaRouches råd blev ikke fulgt. I stedet blev kvantitative lempelser udløst, hvorefter der i mellemtiden er blevet udstedt værdiløse papirer for ca. 30 billioner dollars, for at forsøge at redde boblen, som voksede fra ca. 1,6 billiarder dollars i 2008 til næsten 2 billiarder dollars i dag. Vi står nu midt i den kædereaktion, som LaRouche advarede om, og som kombinerer hyperinflation med et fysisk-økonomisk sammenbrud, der vil efterlade nationer og deres befolkninger som ruiner i sit kølvand.

Det bør nævnes, at der er en voksende erkendelse af, at der faktisk er en sammenbrudskrise undervejs – uden at man dog ved, hvorledes den skal gribes an. Her blot et uddrag af nogle fremtrædende kommentarer fra de sidste 24 timer:

“(En) økonomisk katastrofe (er) kun en måned væk” – Christine

Jardine, talmand for de britiske Liberale Demokraters kabinetskontor.

Vesteuropa er på vej mod et “energikollaps” – Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto.

“De næste 5-10 vintre vil blive forfærdelige, hvis der ikke gøres noget” – den belgiske energiminister, Tinne Van der Straeten.

Uden fossile brændstoffer vil “civilisationen bryde sammen” – Elon Musk.

Den britiske inflation vil stige til over 22 % næste år – Goldman Sachs.

Europa befinder sig faktisk på tærsklen til en ny mørk tidsalder, og USA er ikke langt bagefter. Det er en ny mørk tidsalder, udløst af selvpåført energimangel som følge af den anti-russiske sanktionspolitik, men som er forårsaget af det finansielle etablissements vedvarende forpligtelse til en malthusiansk politik for global afindustrialisering og befolkningsreduktion.

Det er derfor ikke så overraskende, at Kina, Rusland og størstedelen af udviklingslandene nægter at gå ned med det synkende skib, herunder dets politik med geopolitiske krige og blodig undertrykkelse af oppositionens røster.

Der er kun kort tid tilbage til at efterleve Lyndon LaRouches advarsler og politiske råd – men det er tilstrækkeligt, hvis vi tager fat på det. Det følgende er LaRouches samlede indledning til ovennævnte artikel fra 2008, offentliggjort i Executive Intelligence Review den 1. februar 2008, “HYPERINFLATION IS HERE! Det økonomiske sammenbrud” (https://larouchepub.com/lar/2008/3505hyperinflation_breakdown.html)

“USA’s vanvittige beslutning i den forgangne uge om at

iværksætte en “stimuluspakke” for USA’s økonomi, har ført USA til sin nuværende indtræden i en ny retning: en hyperinflationær økonomisk sammenbrudskrise. Det er en krise, hvis konsekvenser, hvis ikke de afværges med de foranstaltninger som jeg for nylig har beskrevet,, med garanti vil sprede sig over hele verden og næsten helt sikkert snart bringe hele planeten ind i en “ny mørk tidsalder”, sammenlignelig med den der blev udløst af det 14. århundredes middelalderlige venetianske systems lombardiske bankfirmaer, som f.eks. det berygtede Bardi-hus. Jeg har ved forskellige offentlige lejligheder siden udviklingen i 1968 udtrykt frygt for de ændringer i USA’s og andre nationers økonomiske, monetære og finansielle politik, der blev iværksat ved en kombination af Nixon-regeringens ophævelse af Bretton Woods-valutaordningen med faste valutakurser og Carter-regeringens ødelæggelse af USA’s fysiske økonomi med gennemførelsen af Rockefeller-Brzezinskis Trilaterale Kommissions politik. Hvis de ikke vendes, vil de i sidste ende føre til, at der ikke blot indføres en fascistisk politik i USA, hvilket netop er det resultat, der har været undervejs omkring Shultz, Rohatyn, Bloomberg og Schwarzenegger, men også til et generelt sammenbrud og en krise, ikke blot i den amerikanske økonomi, men i verdensøkonomien som helhed.

“I løbet af de sidste to uger er både USA og Storbritannien overgået til en sådan almen hyperinflatorisk form for generel økonomisk sammenbrudskrise, til en periode med en slags hyperinflatorisk pengepolitisk stimulering, som kan sammenlignes med Weimar-Tyskland i 1923. Medmindre denne nuværende tendens i den igangværende politiske udformning stoppes, er der ingen del af verden, som ikke snart vil blive ramt af de verdensomspændende konsekvenser af en form for global sammenbrudskrise, sammenlignelig med det 14. århundrede i Europa.

“Denne trussel kan stoppes, selv nu; men hvis man undlader at gennemføre de former for amerikanske nødreformer, som jeg har

foreskrevet, vil man nu risikere en kædereaktion af en form for globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække hele vores planet ind i en langvarig, ny mørk tidsalder. Dette er, eksempelvis, de eneste virkelig vigtige emner, der skal tages i betragtning i den nuværende amerikanske præsidentvalgkampagne forud for valget. Alle andre anliggender er nærmest irrelevante.”

Det globale NATO forsøger at diktere: Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; man kan ikke diskutere årsagerne til krigen

Den 29. august 2022 (EIRNS) – Den ene efter den anden af de vestlige ”ledere” meddeler deres borgere, at ikke alene permanent krig for at forsvare deres ”værdier”, men også fascistisk økonomisk stramning er dagens orden. Så lær at leve med det. Ikke en enkelt vinter, men i mange år fremover.

”Vi må være helt ærlige: de kommende måneder vil blive vanskelige, de kommende vintre vil blive vanskelige, de næste fem til ti vintre vil blive vanskelige”, meddelte den belgiske premierminister Alexander De Croo på den nationale tv-kanal VRT den 24. august. Det var den dag, hvor termspriserne på elektricitet den følgende dag passerede 400-600 EUR, med

Tyskland i spidsen.

Ligeså, og på samme dag, meddelte den franske præsident Emmanuel Macron sine ministre, at ”overflodens tidsalder” er forbi. Regeringen og økonomien må formes for at tilpasse sig til afslutningen af ”en endeløs pengestrøm ... af en overflod af produkter og teknologi ... [af] overflod af jord og ressourcer, og også af vand”, meddelte han dem. Levestandarden og den menneskelige økonomiske aktivitet skal ofres på malthusianismens og ”klimaændringernes” alter.

To dage senere leverede den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, samme budskab til det amerikanske folk, her under påskud af at ”reducere inflationen”. Forvent ”smerte”, og masser af den, sagde han og henviste til den brutale sparepolitik, som hans forgænger i Den amerikanske Centralbank fra 1979-2005, Paul Volcker, pålagde gennem ågerrenter på op til 20 %.

En sådan fascistisk sparepolitik, som vil drive milliarder af mennesker ud i elendighed og andre milliarder i graven, kan ikke indføres ”demokratisk”, og det ved disse ledere ganske udmærket. Den sociale uro er kun lige begyndt, men den vil eksplodere, uanset hvordan disse regeringer forsøger at kriminalisere protester.

Så den såkaldte verdensregering, der er ved at blive samlet under det Globale NATO’s paraply, udsender sortlister over fremtrædende personligheder, tænkere og politikere i verden, for den forbrydelse at de nægter at gentage ”fortællingen” om krig, nedskæringer og fornedrelse af mennesker.

Men de lyver, når de siger, at deres spare- og krigspolitik er ”nødvendig” og ”uundgåelig”. Det er udelukkende ”nødvendigt”, ”uundgåeligt” under pengemændenes og oligarkernes fejlslagne system, ”den gyldne milliard”. Historien har gang på gang bevist, at den oligarkiske antagelse, at alle undtagen nogle få mennesker i sidste ende underkaster sig smerte og magt, og

at de blot kan myrde de få der nægter, er forkert.

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, der står højt på Global NATO's hitliste, har opfordret til den største verdensomspændende mobilisering nogensinde, for at besejre denne fascistiske politik. Vi må gøre den brede befolkning opmærksom på betydningen af dette uhyrlige forsøg på at gennemtvinge en fascistisk økonomisk politik ved hjælp af sortlister, udtalte hun i dag på et planlægningsmøde for LaRouche-bevægelsens medarbejdere rundt om i verden. Hun leverede et barskt budskab for at styrke moralske mennesker i hele verden og tilskynde dem til at træde frem:

"Vi må finde folk, der forstår dette, på et tidspunkt med et sammenbrud af det finansielle system, som er resultatet af et neoliberalt, fejlbehæftet system, som Lyndon LaRouche advarede om i 51 år, som har favoriseret spekulation frem for reel produktion i årtier, og som for nylig, siden 2008, har opretholdt og forlænget levetiden for et totalt falleret system ved at pumpe billioner af dollars og euro og hvad ved jeg ind i systemet, og som nu eksploderer i form af hyperinflation. Derudover er der det, som Tjekkiets tidligere præsident Vaclav Klaus med rette kaldte resultaterne af "Den store Nulstilling" og "det grønne delirium", som nu rammer hyperinflationen.

"Og hvis man ikke kan diskutere dette, og når man ikke kan diskutere det nye Bretton Woods som et alternativ, og man ikke kan drøfte noget som helst, som kunne være et middel, der fjernede årsagerne til krigsfaren ... så ryger demokratiet på møddingen. Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; og man kan ikke diskutere årsagerne til krigen."

Hvad angår spørgsmålet om risiko'en for krig:

"Hør, vi behøver ikke Putin for at få en efterretningsmæssig vurdering af, hvorfor vi befinner os på kanten af afgrunden

til Tredje Verdenskrig. Vi har stået midt i denne problematik, grundlæggende fordi Lyndon LaRouche udarbejdede en prognose om Sovjetunionens sammenbrud fem år før det indtraf. Vi analyserede, at den tyske genforening ville finde sted et år før den indtraf. Vi var de eneste, der var ude med en løbeseddel den 15. november 1989, der foreslog det der i sidste ende blev politikken for Den produktive Trekant; som vi havde på bordet som den Eurasiske Landbro-politik, da Sovjetunionen brød sammen, som en politik til at undgå krig. Og det var {vores} program, der gav os efterretningerne; det var ikke en eller anden aflæsning af russiske medier eller en russisk indflydelsesrig person, der hviskede os noget i øret.

"Vi skabte selv efterretningerne, fordi vi havde en forestilling om, hvordan vi kunne benytte den historiske mulighed i 1989 og hvordan vi kunne anvende muligheden for en fredsordning i 1991 efter Sovjetunionens sammenbrud. Og alle de efterretninger, eller langt størstedelen af disse, som vi skaffede os om hele verden, var ved at støtte politikken for 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'.

"Så folk burde virkelig spare os for dette vrøvl om, at vi gentager Putins propaganda, for vi har vores egen politik, og den politik er nu flertallets politik i de fleste af verdens nationer."

At fortælle det som det er

Den 24. august 2022 (EIRNS) – Det ser ikke kønt ud, hvis man er en af elitens politikere, som sidder i City of London og kigger ud på resten af den uregerlige verden, en verden som man forsøger at kontrollere og plyndre, således som man har gjort i århundreder.

For det første er hele ens finansielle korthus ved at smuldre, med en hyperinflation, der er ude af kontrol overalt i Europa, på trods af den stramme pengepolitik som føres af den amerikanske centralbank, Federal Reserve. Faktisk kunne den yderligere stramning, som forventes at blive resultatet af mødet i Jackson Hole den 26. august, meget vel skubbe hele systemet ud over kanten i en kædereaktion af konkurser.

For det andet går det ikke særlig godt på landjorden for den ukrainske hær, med den håndgranat som blev anvendt i forsøget på at tvinge Rusland i knæ. Det indebærer terrorisme (af den slags der muligvis blev brugt i forbindelse med mordet på Darya Dugina [vi undersøger det]), guerillaagtige droneangreb og sabotage mod Krim og andre dele af Rusland, og naturligvis den velkendte gamle Bertrand Rusells stående trussel om at føre atomkrig mod Rusland og Kina. Denne trussel blev genfremsat i går af en iskold Liz Truss, den formodede næste premierminister i Storbritannien, som meddelte – to gange i én sætning – at hun var mere end parat til at trykke på atomknappen.

For det tredje nægter et stigende antal nationer i udviklingslandene at tilslutte sig den selvmorderiske politik, baseret på sanktioner og militære konfrontationer med Rusland og Kina. De søger i stedet at finde måder at distancere sig fra den dollarbaserede plyndringsproces og tilslutte sig det kinesisk anførte økonomiske alternativ omkring Bælte- og Vej-Initiativet.

For det fjerde – og muligvis det mest problematiske i disse forhold for City of London og Wall Street – er der et stigende antal indflydelsesrige fornuftige røster i forskellige lande, som ikke lader sig skræmme til tavshed, selv dem som er blevet sat på de dødbringende sortlister af Ukraines CCD og Myrotvorets dødspatruljer. I stedet forklarer de tingene, som det forholder sig. Det er faretruende smittende, efter Londons mening – især under de forhold med sammenbrud, som råder i dag.

For eksempel fortalte Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu til forsvarsministrene fra Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), som var samlet i Tasjkent i dag, at ”konflikten i Ukraine er blot endnu et påskud ... for strategisk at nedbryde Rusland, for at afskaffe rivalisering og advare andre stater, som efterstræber en uafhængig udenrigspolitik”. SCO fremstår i sig selv som en økonomisk og sikkerhedsmæssig modpol til den døende orden, erklærede han.

Tysklands Willy Wimmer, tidligere parlamentsmedlem og OSCE's næstformand, oplyste til en interviewer, at ”fru Truss' ord udgør en `nuværende fare' i forhold til fred og sikkerhed.... Det er tydeligt, at London fortsætter en 300 år lang politik med 'global Britain', som effektivt kontrollerede kontinentet og store dele af verden.”

I USA blev LaRouche-kandidaten Diane Sare, der stiller op til det amerikanske senat mod New Yorks senator Chuck Schumer, citeret af {Newsweek} for at advare om faren for atomkrig og fordømme den ukrainske komité for modvirkning af desinformations (CCD)'s bestræbelser på at lukke munden på hende og andre: ”Ideen om at påstå at jeg er en informationsterrorist, at jeg på en eller anden måde er en krigsforbryder, fordi jeg udtales, at vi ikke bør have en atomkrig ... det er det, de [CCD] hævder.” Artiklen rapporterer også, at Sare har talt på forskellige konferencer for Schiller Instituttet, hvilket {Newsweek} beskrev som en ”meget kontroversiel politisk organisation, hvis formål er at opbygge en samarbejdsbaseret økonomisk orden mellem nationer som Kina, Rusland, Indien og USA.”

Skal vi virkelig være af den opfattelse, at det er ”yderst kontroversielt” at være imod atomkrig og at søge samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer – sådan som Lyndon LaRouche gjorde hele sit liv, og sådan som Schiller Institutets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, vedbliver med at forfægte? Så ville det måske være hensigtsmæssigt med en magtdemonstration på den forestående konference i Schiller

Instituttet den 10.-11. september, som afholder en international dialog på højt niveau omkring netop disse ”meget kontroversielle” idéer i forbindelse med 100-årsdagen for LaRouches fødsel. Tilmeld dig nu og deltag i konferencen, og slut dig til Lyndon og Helga LaRouche for at sige tingene, som de er.
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Wang Yi fremhæver Kina-Afrika-Udvikling og alliancefrihed i tale til FOCAC-koordinatorerne

Den 23. august 2022 (EIRNS) – Den kinesiske udenrigsminister og statsrådsmedlem, Wang Yi, giver en omfattende gennemgang af prioriteterne i forholdet mellem Kina og Afrika. I en tale den 18. august til koordinatormødet i Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC), der er indkaldt til at drøfte gennemførelsen af de opfølgende foranstaltninger fra den 8. ministerkonference i november 2021 i Dakar, Senegal, understregede Wang, at de to har fastholdt deres fokus på udviklingssamarbejde. Udviklingen havde i særdeleshed koncentreret sig om opbygning af infrastruktur – han identificerede specifikke projekter, som var undervejs i forskellige lande – hvilket, erklærede han, vil være et ”stærkt fremstød for Afrikas industrialiseringsproces”.

Resultaterne af samarbejdet har ikke altid været lette at opnå, udtalte Wang, men ”et frugtbart samarbejde mellem Kina

og Afrika vil sætte skub i den globale udvikling ... og bringe fornyet håb til folk rundt om i verden". Han fremhævede styrkelse gennem sammenhold, og understregede at Kina støtter, at Den afrikanske Union bliver medlem af G20, og at Uganda bliver vært for et velfungerende møde på højt niveau i Den alliancefri Bevægelse. "Vi vil arbejde sammen med Afrika", lovede han, "for at videreføre de fem principper for fredelig sameksistens", som oprindeligt blev udformet af Kinas premierminister Zhou Enlai og Indiens premierminister Jawaharlal Nehru i 1954, og som blev grundpillerne i Den alliancefrie Bevægelse efter Bandung-konferencen i 1955.

Wang meddelte, at Kina vil eftergive 23 rentefrie lån til 17 afrikanske lande, som var forfaldne ved udgangen af 2021, hvilket utvivlsomt skuffede de vestlige hysterikere, som råber op om, at Kina har belemret de afrikanske lande med "gældsfælder". Prioriteringen, fastslog han, er "fælles udvikling". Kina holder sit ord med "reelle handlinger", tilføjede han, og understregede at landet "fortsat vil betragte det at imødekomme Afrikas behov som formålet med vores samarbejde med Afrika".

Et avanceret Bælte- og Vej-samarbejde af høj kvalitet vil være en prioritet, såvel som fremme af præsident Xi Jinpings Globale Udviklingsinitiativ, understregede Wang. I den anledning har præsident Xi meddelt, at Kina vil opgradere fonden for bistand til Syd-Syd-samarbejde til en fond for Global Udvikling og Syd-Syd-samarbejde.

Wang Yi afsluttede sine bemærkninger med at bekendtgøre, at Kina, "med samtykke fra vores afrikanske brødre, gerne vil iværksætte et trilateralt eller flerpartssamarbejde i Afrika". Det Afrika ønsker er et gunstigt og venskabeligt samarbejdsmiljø og ikke Den kolde Krigs nul-sums-mentalitet. Hvad Afrika ville hilse velkommen, er et gensidigt fordelagtigt samarbejde til gavn for befolkningens øgede velstånd, frem for rivalisering mellem store lande for at opnå geopolitiske fordele."

(https://www.fmprc.gov.cn/eng/zxxx_662805/202208/t20220819_10745617.html)

Foto: Shelagh Murphy, Pexels

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Institutets ungdomskonference: At anvende Gandhis ikke-voldelige metode til at stoppe atomkrig, på vej mod et nyt paradigme for menneskeheden.

Den 21. august 2022. HELGA ZEPP-LAROCHE: Vi befinder os i et yderst interessant øjeblik i historien. Normalt, når man lever, går man i skole, man studerer, man får et job; der sker ikke så meget, og så har folk almindeligvis den idé, at, ja, der er alligevel ikke noget, man kan gøre for at skabe store forandringer. Normalt er dette ofte rigtigt, fordi vi har levet i et system, som var temmelig statisk og fastlåst. Men det er nu helt anderledes. Jeg tror, det er vigtigt, at man udvikler en reel fornemmelse for øjeblikkets absolute dramatik, for i min levetid var den eneste tilnærmelse til det der sker, og jeg siger ”tilnærmelse”, da Berlinmuren faldt, og DDR [Østtyskland] ophørte, Tyskland blev genforenet, Sovjetunionen gik i opløsning. Det var et historisk dramatisk

øjeblik, og vi spillede en stor rolle i det, fordi Lyn i 1984 i sit Strategiske Forsvarsinitiativ havde forudsagt, at hvis Sovjetunionen fortsatte med sin daværende politik, ville landet bryde sammen om fem år.

Så vidt jeg ved, var der på daværende tidspunkt ingen, der havde sagt noget tilsvarende. Men da Lyn altid var fuldstændig præcis i sine prognoser, tog vi det meget alvorligt, så vi fortsatte med at holde øje med, hvad der foregik i Comecon [den socialistiske handelsblok], og da det blev klart, at Comecons økonomiske vanskeligheder voksede i 1988, tog vi til Berlin, hvor Lyn holdt sin berømte tale på Kempinski Bristol Hotel den 12. oktober, i hvilken han forudsagde den tyske genforening et år før den fandt sted. Det forenede Tyskland skulle derefter hjælpe Polen med at udvikle sig med moderne, vestlige midler.

I første omgang, da mandagsdemonstrationerne blev større, var der i begyndelsen et par hundrede. Dernæst, omkring udstedelsen af visum, strømmede folk ind på ambassaderne i Warszawa, i Budapest og i Prag, og demonstrationerne voksede sig større. Derefter fulgte DDR's 40-års jubilæum med en kæmpe militärparade, og [Østtysklands partiformand] Erich Honecker erklærede kort sagt: "Socialismen vil være her i 1.000 år mere, og hverken okse eller æsel kan stoppe det." [Det var et rim på tysk.] Den sætning var berømt, for det tog kun 12 dage, før Honecker var ude, fordi han blev betragtet som værende uønsket af den kommunistiske ledelse i DDR.

Blot tre uger senere blev Berlinmuren åbnet, og vi oplevede et utroligt historisk øjeblik, hvor folk klatrede op på toppen af Berlinmuren, omfavnede hinanden og drak champagne på toppen af muren, hvor folk tidligere var omkommet i forsøget på at flygte til Vesttyskland. Dette var et øjeblik, hvor befolkningen i en meget kort periode var helt åbne over for det, som Shelley ville betegne "at modtage grundlæggende opfattelser om mennesket og naturen". Jeg husker det ganske godt, for den jul i 1989 udsendte det tyske tv to opførelser

af Beethovens {Niende symfoni}, og ingen klagede over, at det samme program blev fremført to gange, for det ene var med den berømte dirigent Kurt Masur fra Leipzig Gewandhaus, og det efterfølgende var en anden dirigent.

Man ville gerne have klassisk musik, man ville høre {Ode til glæden}: Det var den følelse, folk nærede. Nu ved vi naturligvis, at dette historiske øjeblik blev forpasset, på grund af geopolitiske intriger. Den eneste grund til, at jeg berører det, og vi har nogle videooptagelser om det, som du bør se, fordi dette er den eneste svage erindring eller det ringe eksempel, jeg har i tankerne for det øjeblik, vi har nu. Men jeg er helt, 100 % sikker på, at dette, det vi gennemgår og oplever lige nu, er et utal gange mere afgørende end selv Berlinmurens fald, Tysklands genforening og de daværende omstændigheder.

Grunden til at jeg siger det er, at der ikke er nogen måde, hvorpå dette nuværende unipolære system kan opretholdes. Den unipolære verden er færdig. Der er {intet} i universet, som vil kunne genetablere det. Francis Fukuyama, som efter Sovjetunionens sammenbrud erklærede, at dette var "historiens ende", var en tåbe, en arrogant, kolonialistisk, åndssvag akademiker. For det var naturligvis hensigten, at demokratiet ville sprede sig over hele verden, at alle lande, herunder Rusland og Kina, ville indføre det neoliberalte system, og ved at forsøge at opnå dette ved hjælp af regimeskift, via farverevolutioner og gennem interventionistiske krige, som vi har set i Mellemøsten, har dette ført til et gigantisk tilbageslag. Fordi de lande, der har lidt i århundreder under kolonialismen, absolut ikke havde nogen interesse i at vende tilbage til den periode.

Det er grunden til, at nu, hvor det finansielle system segner i sin endelige døds Kamp, med det hyperinflatoriske udbrud, krigen som middel til at knuse Rusland, sanktionerne, hvis brutalitet er helt uden fortilfælde, og endelig krigen i Ukraine foranlediget af NATO's ekspansion, et emne, som selv

venstrefløjen i Europa ikke tør tale om, men Putin vurderede tydeligvis, at han ikke havde noget andet valg: Eftersom Ruslands eksistens stod på spil, så måtte han gennemføre det, han kaldte den ”særlige militære operation” i Ukraine.

Nu kan man måske beklage, at det kom så vidt, ligesom ingen ønsker krig, men sagen er, at dette er en del af opgøret mellem et døende system, det neoliberal system, og Putin, en begavet, geopolitisk kyndig person, der reagerer herpå med krig, hvilket er uheldigt, men sådan er situationen nu engang.

Da dette indtraf, forsøgte Biden at samle alle for at deltage i ”Demokrati Topmødet”, og allerede forinden rejste Blinken, Wendy Sherman og forskellige andre mennesker rundt i verden og fortalte udviklingslandene, at de skulle underkaste sig, at de skulle stille sig på demokratierne side i forhold til autokratierne. Der blev gjort en enorm indsats for at få alle lande i Afrika, Asien og Latinamerika med i Vestens lejr. Dette sker ikke: De eneste lande, der nu er en del af ”Vesten”, er Japan, Australien og New Zealand (ikke engang helt), og jeg tror, det er det. Så vi har NATO, vi har et forsøg på at skabe et globalt NATO, men det vil blive et meget hullet globalt NATO.

Vi står altså i en situation lige nu, hvor der opstår et nyt system, for hvad skal Rusland gøre? Deres midler er blevet stjålet, de er blevet smidt ud af SWIFT, så de begynder at opbygge et nyt system. De omdirigerer deres eksport til Asien; hvis Europa ikke vil aftage deres olie og gas, sælges det til Indien, Kina og andre lande. Mellem Rusland og Kina er der netop nu en enorm indsats for at opbygge et nyt kreditsystem, en ny international valuta, der foregår en af-dollarisering, hvilket er Vestens egen skyld. Vi har en nedtælling for dette, for om fire uger, afholdes SCO-topmødet, og efterfølgende G20-topmødet. I takt med at de finansielle problemer og hyperinflationen bliver værre, vil vi se en optrapning af denne kontrovers – og det er ikke ”demokratier

mod autokratier". Det er de lande, hvis ledelse omfatter et oligarki, som absolut ønsker at bevare det kolonialistiske system. Fordi det kolonialistiske system eksisterer stadig. Formelt set havde mange af disse lande opnået uafhængighed, og i går havde vi et meget vellykket arrangement i forbindelse med 75-årsdagen for Indiens uafhængighed. Men i virkeligheden er vi stadig i et kolonialistisk system, så længe de vestlige finansinstitutioner kontrollerer verden via IMF og Verdensbanken, fordi Afrika, Latinamerika og landene i Asien nægtes udvikling, bortset fra de lande, der har besluttet at indgå i Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Den Nye Silkevej: Dette er efterhånden mere end 130 lande, som helt og holdent insisterer på deres status som alliancefri lande.

India, which has been the most important target by the West to be pulled into the camp of "democracies," is defying that. I mean, there is not everything good in India: I have been talking to many of my Indian friends in the recent period, and they have said, domestically, there is a lot of tension because of the Hindu state, that Modi wants to have a state which is essentially Hindu, at the expense of the 200 million Muslims and other religious minorities, but from the standpoint of foreign policy, there is a rapprochement between India and China, which is very important. And you have practically India insisting that its long friendship with the Soviet Union and now with Russia, will not be touched and they will not move away from that.

So, we have practically the countries of the BRICS, the SCO, most of the OIC [Organization for Islamic Cooperation], the African Union, and much of the Global South all going in the direction of working with China, and Russia: And that is clearly the majority of the world right now.

Now, if you talk to some of these people, Russians, Chinese, Indians, Africans, they would be quite happy to go, all of this, on their own. Because they say: We get infrastructure, we get real development, overcoming of poverty in the

collaboration with China and Russia. So let the U.S. do whatever they want, let the Europeans be arrogant assholes, we don't care. But unfortunately, the problem is that I'm absolutely certain that when the West collapses more, and they will collapse—under the present circumstances, there is no way how this present, neoliberal financial system of the United States and Europe is not going to blow out. In Europe, it will blow out in coming weeks because of the gas price, and many other factors. But the problem is, that I'm convinced that NATO will not dissolve as peacefully as the Soviet Union did in 1991. You have to note the fact that the Soviet Union dissolved practically without a shot. Sure, there were some coup attempts in Moscow, but it did not come to an international conflict. No tanks were rolling, there was no '58 like in Hungary, or '68 in Prague, Czechoslovakia: It went all peacefully and through negotiations! And I'm absolutely concerned and worried that if we don't convince the Americans, in particular, and the Europeans that they have to cooperate with this emerging new bloc of nations, that we will have World War III.

Because, if there is an attempt to suppress the majority of the world, by having other provocations, assassinations like we saw with the daughter of Alexander Dugin, yesterday, which is a worrying sign that that is what people have in mind, or other atrocities—then, it will come to World War III. So the big challenge, and that is also the challenge for you, is, can we get the United States and Europe to give up their idea that there is a superiority of the white man, of the white oligarchy centered in Wall Street, Silicon Valley, and the City of London, in terms of their power; and can we get them to enter new paradigm for international relations?

I think this is the biggest challenge, and it will be decided in the next period. And you should make a personal commitment, that you will play an active role in bringing that result about. It is a personal decision, which you have to

weigh in your consciousness, and you have to then make that decision, and decide what you want to do in this historical moment.

Now, there are many lessons to be learned. In reviewing again the history of India; and I must say, I really like China a lot, for many reasons, but I also absolutely love India, because India has a very fascinating culture. It is a cradle of human civilization, and as Lyn was very fascinated with that, and he always looked for the origins of scientific knowledge. And you don't get around India, because the Vedic writings and before that the transmission the Vedic hymns in a verbal form over many thousand years, probably, it's one of the early origins where you can find out what mankind did to come out of the last Ice Age, to develop astronomical knowledge, for agriculture, for orientation—all of that, you find in the Vedic writings. And these are some of the earliest transmissions of human knowledge, and therefore, it is very fascinating. And as Lyn always emphasized the writings of Bal Gangadhar Tilak, the Indian philosopher and scientist who wrote at the beginning of the 20th century, it is very clear from these Vedic writings that the Indian civilization started about 9,500 or 10,000 years ago, which is 5,000 years older than generally assumed Mesopotamia to be.

And this is very interesting, because the question, how did we get to where we are? Recorded human history is very brief: It's only 10,000 years! It's nothing! From the standpoint of the universe it's just a moment. So it's very interesting. And obviously, there were many, many beautiful developments in the Indian renaissance, which took place from the middle of the 19th century to the beginning of the 20th century, produced some of the most powerful poets, and thinkers and philosophers, who are completely underrated in the West from the standpoint of what they contributed to universal history.

And naturally, the fight for Independence is extremely

important, because Mahatma Gandhi, who was a young lawyer who had started to study in Great Britain, who at the beginning had actually had quite an excessive lifestyle; and then he recognized that that was completely off, and he went into the complete opposite, into a very ascetic life and very spiritual life. And he came to the conclusion that the method of nonviolence is the only way how you can resolve conflict. Because if you don't get violent thinking out of your system—James Bevel, who was the assistant to Martin Luther King, who always say you have to get it out of your system, and it is, in a certain sense, really a correct idea. You have to delete what is evil in your mind: You have to become a person who absolutely cannot stand for one second that a bad thought, an aggressive thought, a thought which hurts other people, is entering your mind. And Mahatma Gandhi developed that method and applied it in several big marches, and he was able to defeat the British Empire with that method!

Now, that is quite remarkable, because the history of India and the Independence fight has a very important moment in the history of our own organization. Because, Lyn, when he was a soldier in the Second World War, in the China-Burma-India theater, happened to be in Kolkata, when the big riots took place in 1946. And he saw with what brutality the British soldiers were beating down, shooting the Indian protesters; and it was that image of being in the middle of the British Empire, trying to suppress this upheaval, which really shaped the way he proceeded afterwards, and how he recognized the crucial fight between Churchill and Truman on the one side, and what Franklin D. Roosevelt had intended instead. And that had a lasting impact on the way he would look at the world.

Now, what Mahatma Gandhi developed was a method of nonviolence, which is not just important in the social behavior, in the person-to-person behavior, but it is also the only way how you can conduct foreign policy and international relations. Because, especially with nuclear weapons, it

should be clear to anybody, that once one nuclear weapon is used, the likelihood that all nuclear weapons will be used is 99.9%, almost 100%, for reasons which we can discuss and you can read about from Ted Postol and Hans Kristensen [Director of the Nuclear Information Project at the Federation of American Scientists], the famous Danish-born military expert. And when it comes to the use of nuclear weapons, civilization stops, because of nuclear winter.

So the question is, is this method of nonviolence applicable today, when more and more people are warning of World War III—John Mearsheimer, Kissinger, people who are actually part of the cause for the mess we are in, at least concerning Kissinger; but more and more people realize that an accident can lead to a catastrophe and we are in the most dangerous moment in the history of mankind. Is the method of nonviolence applicable under these circumstances? Or, is this military machine of NATO so powerful that it will steamroll forward and crush everything in its way? I think that is the most important question: Because if we do not induce people to accept the method of nonviolence, like Martin Luther King did, who went to India to study for five weeks the writings of Gandhi and he came back, and the whole civil rights movement in the United States was based on that method.

So I believe that that is the way we have to go, because we, in the time of potential extinction, have to get to a new paradigm. And Nehru, when he was asked if nonviolence would help in respect to the nuclear bomb, replied, “what else should help?” And I’m more and more convinced that that is true.

However, it’s not just to be anti-war: It is a method of thinking which we have to educate people into which is what Nicholas of Cusa, the great scientist from the 15th century, developed as the “coincidence of opposites.” This is a very important idea: Because the way the oligarchy manipulates people is by playing differentiated groups against each

other. In the United States, it's not the Republican and Democratic Parties on the top, because they're joined at the hip to each other; they're identical because they have the same Wall Street interest. But in terms of the so-called Trump followers and the Democrats, the polarization is huge and it's being played. And similarly, the Israelis and Palestinians, and you can go through various other situations that are like that.

So how do you define a level where such conflicts don't exist? Nicholas of Cusa developed the idea that the human mind is uniquely capable to identify a higher One, where the contradictions that exist on the lower level, do not exist. And Einstein said the same thing. He said: You can never find the solution to a problem on the same level where the problem arose. And then he came to his method of General Relativity, which expresses exactly that thinking. And Nicolas of Cusa's idea, the method of the "coincidence of opposites" was then in practice applied in the Peace of Westphalia, where 150 years of religious war were ended, by recognizing that if the war would continue, nobody would be left to enjoy the result. That is why they then developed the principles of the Peace of Westphalia, where the first principle was that, for the sake of peace, every foreign policy from now on has to be based on love and on taking care of the interest of the other.

Now, that is absolutely true, because if you look for example at the relationship between China and Africa, I'm convinced that it's based on love. Churchill said, countries don't have love or even friends, they have interests. I think this is not true: I have talked to many Africans, who basically said that the attitude of the Chinese toward African nations is based on love. Now, I know that if you say that in the United States or in Germany, you get lynched for that, because it's not allowed to even think it. But I'm absolutely certain that in practice, it is that. Because if you act in the interest of the other, then that is practically love. It's not some

romantic something, but it is to make something good for the other country or the other person.

We have to arrive at that, and thinking the higher One, obviously, right now, is the one humanity. This is why going back to the Vedic writings is so important, because you recognize at least all Indo-European languages derive from Sanskrit, and once you get the idea that there is a universal history and whatever your accidental existence represents right now—you're born in America, therefore you are an American—that's an accident! But in a larger sense, you belong to the one universal history, and you have to define that history from the standpoint of the future, which is, we must become the immortal species, by making sure that when the Sun becomes a problem for the Earth, which will be 2 billion or 5 billion years, we have to think about it now, how we make sure that we will be the immortal species by not building only a village on the Moon, or a city on Mars, but developing fusion power, developing interstellar travel, occupying maybe even other galaxies down the road; you know, we have to think in terms of the real laws of the physical universe, and that we will only make it as the one humanity.

So, how do you get there? Obviously, the nonviolent method: You can go about it the Gandhi way; you can go about it the Confucius way, that you have to become a {xunzi} [ph] in your life, a wise person, getting rid of all that prevents you from being that; or you can be a Christian, believing that you should do good; or you can use the aesthetical method of aesthetical education, and personally think that is the most effective method I know of, because it puts the beauty of the soul as the goal. Now, I have always said, if people would pay as much attention to the beauty of their soul as they do when they go to the fitness studio trying to develop their biceps. I have once seen two men discussing when you make a motion like that [flexing her biceps], it comes out here, so do it here, and then it comes out there. [laughter] And they

went through enormous pain to explain the difference about how you develop the most beautiful biceps: I think if people would develop the same attention to how to develop a beautiful soul, we would be in a much better position.

And you know, the way to do it, Schiller has written enormous amounts of beautiful ideas about it, not only the {Aesthetic Letters}, but also many other theoretical writings. And it is the question that that beauty, you get from great art. Why? Because, when you indulge in the creative process of a composer, a painter, a poet, for that moment, when you try to grasp that great piece of art, you become like the composer, like the painter, like the poet. And if you shorten the intervals in between, then you improve: Because the more you are creative, and the more you learn to be creative, and the less are the periods when your nasty inner self comes forward, the better. I have advised some people they should be singing all the time, and never do anything else, because when they sing, they're beautiful people, and when they don't sing they tend to let the inner sow out to run around. But that's just my observation.

So the question is, how do you become internally free. And the reason why the Schiller Institute is called Schiller Institute, is because I have found there is no other person who has a more beautiful image of man than Friedrich Schiller, because he has the idea that every person can be a beautiful soul, a genius, because only geniuses are really beautiful souls, as he develops; but how do you arrive at that? And he was extremely concerned about freedom, and that's why he totally rejected Kant—I mean, there are some stupid academic who say that Schiller was educated by Kant. Nothing could be more wrong, because he developed his entire method of aesthetic education as a rejection of Kant. Because he said the “moral imperative” of Kant, you know, “never do what you don't want others to do to you,” that that was so much a suppression of the inner freedom, that if people apply that;

and he said, if one has to watch them and see the procedure how they suppress their evil inner impulses, just to be moral—this may be necessary sometimes, before you do something really bad—but it is an insult to all of us who love freedom, and who love the freedom of the individual in the most beautiful expression. So he said, it has to come from this inner freedom: Freedom and necessity must be one, you must do your duty with passion. So when you know what is necessary, and you say, what is necessary for humanity and the development for humanity, you have to do it with joy, and then you are free! And that is something one can learn.

So I think these things are what is necessary to convey to our contemporaries, because I think we all must have a solemn commitment to not miss this incredible chance, that mankind can reach a new paradigm, and that we can actually start concentrating on those challenges only human can solve, like getting rid of cancer, getting rid of other untreatable or difficult to treat diseases, getting rid of the danger of asteroids hitting Earth: We have overcome gravitation in the developing space travel—well, that is just the first baby step. There is no limit to the self-perfection of man. I believe that the idea that man is the only creature which is limitlessly self-perfectible, both in terms of the intellect and in terms of the moral beauty, is absolutely true. But it needs to be done.

That is what I wanted to say. [applause]

Algerisk TV omtaler Schiller

Instituttet versus den ukrainske sortliste

Den 16. august 2022 (EIRNS) – Algeriets internationale tv-kanal (AI24News) satte fokus på Schiller Instituttets rolle, som resulterede i den ukrainske regerings forsøg på at sætte det på sortlisten. Tv-værtten Rahim var i sit politiske nyhedsprogram vært for et panel bestående af tre personer, herunder bl.a. Ulf Sandmark fra Schiller Instituttet i Sverige. De to øvrige deltagere i panelet var Gregory Simmons, lektor ved Uppsala Universitet i Sverige, og Valentin Yakushik, professor i internationale relationer i Kiev, Ukraine.

Rahim spurgte Sandmark: "Hvad mener du om listen med navne, herunder Schiller Instituttet, som den ukrainske regering betragter som krigsforbrydere?" Der blev fremvist en artikel fra Schiller Institutts hjemmeside, herunder et billede af Helga Zepp-LaRouche, og hun blev omtalt i særlig grad. I det otte minutter lange afsnit, blev der uddybet materiale, baseret på artiklen: "Responses to Ukraine's Nazi Hit List from Around the World", som programmet havde modtaget blot to timer tidligere. Selv om udsendelsen var blevet udarbejdet på baggrund af de farlige, nylige angreb på de ukrainske atomkraftværker, sørgede Rahim for, at programmet også omtalte Kievs sortliste i en åbenlys bestræbelse på at beskytte vores ret til ytringsfrihed.

Sandmark fik lejlighed til at orientere publikum om konferencerne for en Ny Arkitektur for Fred og Udvikling, og den politik som Helga Zepp-LaRouche har formuleret herom. Han rapporterede tillige om den internationale mobilisering rettet mod sortlisten, og om den tilbagetrækning som Kievs nationale sikkerhedsråd har foretaget ved at fjerne den sorte liste fra deres Center for Bekämpelse af Desinformations hjemmeside. I betragtning af inddragelsen af det amerikanske og det britiske

udenrigsministerium var dette ikke noget lille klynk om at "give op". Sandmark erklærede, at denne sejr nu skal anvendes til at tilskynde til fred i Ukraine.

Tv-kanalen postede belejligt det otte minutter lange afsnit med titlen: "Ukraine labels Schiller Institute leaders and others as 'war criminals'" –

<https://youtu.be/Jeo7FecbbWw> separat fra hele programmet
– <https://youtu.be/h7BW-Xgae18>

Ideer i aktion: LaRouches indflydelse udbredes i det Globale Syd

Den 16. aug. 2022 (EIRNS) – LaRouche-talsmand Harley Schlanger blev mandag interviewet på Pakistans PTV og tirsdag på Irans Press TV. Onsdag vil han blive interviewet på Algeriets offentlige tv-station AL24, to dage efter at Ulf Sandmark optrådte i samme program.

PTV-programmet behandlede spørgsmålet om, hvad udenrigsminister Blinkens erklæring om forbedring af de amerikansk-pakistanske forbindelser egentlig indebærer. De to andre kommentatorer fortalte grundlæggende, at de håber, at det betyder, at USA anerkender Pakistans indflydelse, at man tilstræber en balance med Indien osv. Harley ændrede diskussionen, og sagde at det ville være tåbeligt at stole på alt, hvad Blinken siger, med henvisning til hans rolle som talsmand for "Rules-Based Order" (RB0), dvs. USA's globale herredømme. Det er rigtigt, at Pakistan har en rolle at spille, men ikke ved at underordne sig USA. Han talte om BRICS, SCO og den nye orden, der er ved at opstå, og som

Blinken på vegne af britiske imperiale geopolitiske doktriner er indsat for at sabotere. Værtens bad om kommentarer hertil, og de opgav deres geopolitiske jargon og var enige i, at den gamle orden er i forfald. Her er linket til programmet: <https://youtu.be/pgS5UYZ5V8I>.

På Press TV blev Harley sat sammen med Scott Ritter for at diskutere Putins kommentarer om den provokation, som Pelosis rejse til Taiwan havde til hensigt at fremprovokere, og hans udtalelse om, at USA udnytter Ukraine til at forlænge krigen. Harley indledte og udtalte, at USA og NATO bruger krigen til at svække Rusland, og at Pelosis besøg var beregnet til at provokere Kina. Det ville være tåbeligt for USA at indlede en krig med Kina, da de ikke kan vinde. Ritter var helt enig, og sagde at alt, hvad USA råder over til at udfordre Kina, er Stillehavsflåden, men at dette ikke er Anden Verdenskrig, og at flåden ville blive ødelagt "i løbet af et øjeblik". Ikke alene mangler USA en "modvægt" til Kinas militær, men det råder heller ikke over nogen økonomisk eller diplomatisk plan. Ritter udtalte, at dette svarer til USA's og NATO's standpunkt i Ukraine, da der ikke er nogen mulighed for, at Ukraine vil vinde krigen mod Rusland. I stedet handler landet i desperation og beskyder atomkraftværket, hvilket han påpegede, at Zelenskyj indrømmede at have gjort. Dette er en forfærdelig krigsforbrydelse, erklærede Ritter.

De to talte om den "Globale NATO"-strategi, som et forsvar af ordningen efter Den kolde Krig. Harley anførte, at denne gamle orden er ved at bryde sammen, og redegjorde for Schiller Instituttets mobilisering for en ny finansiel og strategisk arkitektur. Da han blev bedt om at kommentere dette, svarede Ritter, at han er optimistisk i denne henseende. RBO er i tilbagegang, verden er i forandring. Det er USA, som i stigende grad er isoleret, tilføjede Ritter og henviste til den økonomiske skrøbelighed i Europa. Da han blev bedt om et resumé, omtalte Harley fremkomsten af det Globale Syd, BRICS, SCO, den voksende følelse af frihed blandt de nationer, der

var en del af den Alliancefri Bevægelse (NAM), og hvad Schiller Instituttet er i færd med for at bevidstgøre befolkningerne i de vestlige lande om denne forandring.

Efter programmet takkede den ansvarlige Harley og sagde, at det var ”en fremragende dialog”, hvorefter han tilbød et nyt program snarest muligt.

Dialogens kraft: Når ideer vokser frem, begynder det geopolitiske pladder at stinke

Den 16. august 2022 (EIRNS) – I verdenspolitik har man længe savnet den enkle udøvelse af det unikke menneskelige talent for dialog, for at reflektere og bevidstgøre tankeprocessen. I den seneste tid har Schiller Instituttets konferencer fungeret som en model og et samlingspunkt, som anviser omverdenen, at ud over det unikke indhold af konkrete løsninger på strategiske kriser, er kunsten at gennemføre en egentlig dialog mulig. Desuden forekommer det at være den unikke ingrediens til at frigøre verden fra en march mod en termonuklear undergang.

Beviserne er til stede overalt. Lige fra at skære igennem en patina af geopolitisk pladder i et politisk talkshow i Pakistan, til at fordømme Kievs sortliste, og forsøge at

forhindre den nukleare afpresning i Zaporozhye på algerisk tv; fra landmændene i Iowa, der nyder et brud med grøn socialpolitik, til Scott Ritter som nyder sin samtale med Harley Schlanger på iransk tv – der er en gryende følelse af, at det ikke kun er forfriskende at bruge sit sind og sin mund til rent faktisk at løse problemerne, men at det samtidig blæser årtier med fortærsket, stagnerende, impotent komediespil bort.

Ikke desto mindre talte den russiske præsident Putin på den 10. Konference om international Sikkerhed i Moskva om afslutningen på den unipolare verden, om de ”vestlige globalistiske eliter” og risikoen ved den nuværende sindstilstand i Washington, DC. Og den russiske ambassade i Washington DC forklarede den amerikanske regering, at der vitterlig er en reel fare for atomkrig – men at den kommer fra det løgnagtige ”permanente krigsparti” i Washington. ”Sneen er sort”-vanviddet er til stede overalt i forbindelse med forsøget på nuklear afpresning på Zaporozhye-atomkraftværket. Faren kan ikke benægtes eller bortforklares.

Hvem kan sige, hvornår det er for sent? Virkeligheden er, at LaRouches dialog om ideer virkelig lever, virkelig vækker genklang, og er på dagsordenen. Tre uger med sådan løssluppen aktivitet kunne være en stor hjælp til at ære det patriotiske geni Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag – og sandsynligvis ville det også være til stor gavn for hele verden. I samme ånd som Lincolns soldater, der sang: ”Hans sandhed marcherer frem”, er det op til LaRouches organisation at udmanøvrere modstanderne.

At vende tilbage til gerningsstedet

Den 15. august 2022 (EIRNS) – I dag er det den 15. august 2022, 51-årsdagen for århundredets forbrydelse, hvor en ulykkelig præsident Richard Nixon blev tilskyndet af sine kontrollanter fra Wall Street og City of London, til at kassere efterkrigstidens Bretton Woods-ordning. Denne forbrydelse indvarslede de flydende valutakursers æra og den folkemorderiske frihandel og globalisering, og den markerede påbegyndelsen af Glass-Steagalls endeligt og åbnede sluserne for den uhæmmede spekulation, som nu har kastet verden ud i en systemisk sammenbrudskrise.

Den eneste person, der betegnede denne forbrydelse for hvad den virkelig var, endog samtidig med at den blev begået, var Lyndon LaRouche, hvis 100-års fødselsdag vi fejrer den 8. september, med en stor international konference i Schiller Institututtet den 10.-11. september. LaRouche fordømte ikke blot forbrydelsen, men han udarbejdede også politiske løsninger til at afhjælpe skadevirkningerne, gennem et halvt århundredes uddannelse og organisering på verdensplan.

Oven på denne århundredets forbrydelse, begik det britisk ledede finansielle etablissement derefter en anden forbrydelse for at sikre, at den første ikke blev udbedret: Justitsmordet på Lyndon LaRouche i 1988, som sendte ham i fængsel i fem år for forbrydelser, han aldrig havde begået, og forsøget på at tilsmudsse hans navn og ideer for evigt, for at gøre ham til en politisk “urørlig”.

Men nu er der desperat brug for netop dette navn og disse idéer for at løse den globale økonomiske og strategiske krise, som eskalerer på alle fronter, og folk søger svarene i LaRouches idéer og hans bevægelse. Den fysiske økonomi i Vesten er ved at styrte i grus, efterhånden som en fuldstændig

afkobling af Kina, Rusland og andre lande drives uhæmmet fremad. Farlige provokationer fortsætter mod Kina for at forsøge at rulle den ét Kina-politik tilbage, som i årtier har været fundamentet for strategisk stabilitet med verdens mest folkerige nation. NATO fører aktivt krig mod Rusland og bruger Ukraine som sin stedfortræder, hvilket nu omfatter trusler om at angribe Krim og sprænge broen i Kertj-strædet i luften. Endelig, FBI-razziaen mod tidligere præsident Donald Trumps bopæl, som afslører en skamløs anvendelse af det “permanente bureaucrati” i justitsministeriet og FBI – hvis fortilfælde blev indført med razziaen i 1986 mod LaRouches bopæl og kontorer af 400 bevæbnede FBI- og øvrige politibetjente – til at blive brugt mod enhver reel eller potentiel modstand mod bankejernes fascistiske politik for “finansielt regimeskifte”.

Det er på høje tid at afstraffe gerningsmændene til begge århundredets forbrydelser: Rens LaRouches navn!

Selv Kissinger advarer om atomkrig, men hans geopolitiske “magtbalance” forårsagede krisen

Den 14. aug. (EIRNS) – “Vi står på tærsklen til krig med Rusland og Kina over forhold, som vi delvist har skabt, uden nogen idé om hvordan dette vil slutte, eller hvad det skal føre til.” Dette er Henry Kissingers ord i et interview med Wall Street Journal, som blev offentliggjort den 12. august. Avisen konstaterer: “Hr. Kissinger har forstået diplomatiet, som en balancegang mellem stormagter, der overskygges af

muligheden for en atomkatastrofe. Det apokalyptiske potentiale i moderne våbenteknologi gør efter hans mening opretholdelsen af en ligevægt mellem fjendtlige magter, hvor ubehagelig den end måtte være, til en tvingende nødvendighed i internationale relationer."

Når Kissinger advarer om, at vi står på randen af et atomart ragnarok, må vi tage det alvorligt. Men det skal understreges, at det er Kissingers syn på en "magtbalance" – britisk imperial geopolitik – som har bragt verden til dette kritiske punkt, som Helga Zepp-LaRouche tidligere har advaret om, er det største faremoment for civilisationen som helhed i den samlede historie.

Da Lyndon LaRouche overbeviste præsident Ronald Reagan om at foreslå Sovjetunionen, at videnskabsfolk fra disse to supermagter skulle mødes for at finde en måde at anvende nye fysiske principper – partikelstråler, laserteknologi – til at skabe en rumbaseret anti-missil-forsvars kapacitet, for at "gøre atomvåben impotente og overflødige", som Reagan udtrykte det, var den underliggende hensigt med LaRouches forslag at afskaffe begrebet om "magtbalance". Imperiets grundlæggende princip, lige fra Cæsars tid til det Britiske Imperium i dag, er "del og hersk". Såfremt USA ikke var blevet sat op imod Rusland og Kina efter Anden Verdenskrig, hvis FDR's hensigt om at disse tre stormagter skulle samarbejde, ikke kun i FN's Sikkerhedsråd, men også i en proces, hvor kolonialismen blev bragt til ophør og de tidlige kolonier blev udviklet til moderne agroindustrielle nationer, så ville de sidste 75 år have været præget af globalt samarbejde og omfattende fremskridt, i stedet for endeløse krige. Samarbejdet mellem USA og Sovjetunionen i verdensrummet er et eksempel på, hvad der "kunne have været" på Jorden, hvis ikke det var lykkedes briterne at trække USA ind i Den kolde Krig, Churchills "jerntæppe".

Kissinger opfordrer til en "slags magtbalance med en accept af legitimiteten af til tider modsatrettede værdier". For hvis

man har den opfattelse, at det endelige resultat af ens indsats nødvendigvis skal være at påtvinge egne værdier, så tror jeg ikke, at ligevægt er mulig.” Ganske rigtigt – krigspartiets vedvarende lovsang om “vores vestlige værdier” er et bevis på, at de ikke ønsker fred, især fordi degenerationen af “vores vestlige værdier” bekræfter det, der påpeges af Sergej Lavrov, nemlig at nutidens “værdier” i Vesten ikke er i overensstemmelse med de tidligere generationer af amerikaneres værdier.

Men der er en årsag til, at Henry Kissinger var en erklæret fjende af Lyndon LaRouche og konspirerede med FBI for at ødelægge ham. Han pralede i sin famøse tale den 10. maj 1982 ved Chatham House/Royal Institute of International Affairs i London: ”I min daværende inkarnation i Det Hvide Hus, holdt jeg det britiske udenrigsministerium bedre informeret og tættere involveret, end jeg gjorde med det amerikanske udenrigsministerium.” Hans loyalitet knytter sig til det britiske geopolitiske system, ikke til det amerikanske system, som John Quincy Adams formulerede det, at Amerika ”går ikke udenlands på jagt efter monstre at ødelægge”. Kissinger har været en af de førende initiativtagere til alle de neokoloniale krige, som USA har ført på vegne af det Britiske Imperium, fra Vietnam til Irak. Han vidste, at USA’s militær kunne lægge disse lande øde, hvilket de også gjorde, selv om USA tabte hver eneste af dem. Det var ikke hensigten at opnå sejre, men derimod at ødelægge dem, at affolke dem på malthusiansk vis og gøre dem økonomisk underdanige. Krigene nåede naturligvis aldrig frem til USA’s kyster.

Men Rusland og Kina er en anden historie. Hvis der kommer en krig, vil den være atomar, og den vil tilintetgøre både USA og resten af verden. Hverken en geopolitisk magtbalance eller gensidigt sikret ødelæggelse (MAD) vil forhindre en sådan krig. Udelukkende en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, en ny Bretton Woods-aftale mellem samtlige nationer til erstatning for det bankerotte dollarbaserede

system, kan forhindre den fremadskridende nye mørke tidsalder eller endog tilintetgørelse. Situationen er faretruende, men det er også et øjeblik med muligheder, da folk i stigende grad erkender faren og søger efter løsninger. En fremtid, som værner om alle nationers og alle menneskers værdighed, er både nødvendig og mulig.

Hvis du ikke allerede har gjort det, så meld dig ind i Schiller Instituttet, abonnér på EIR og underskriv opfordringen om et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: “VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN”

Den 11. august 2022

“VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN”

Helga Zepp-LaRouche åbnede sin webcast i dag med en lidenskabelig appell til borgerne om at slutte sig til hende i en kampagne for at ændre de fortællinger, som de vestlige regeringer og deres åbenlyse censur fremfører, og som er beregnet til at beskytte deres kollapsende system. Uoverensstemmelsen mellem det som folk ønsker, og det som

regeringerne gør, peger i retning af et intenst efterår, især i Europa, da de europæiske regeringer begår økonomisk selvmord under pres fra USA, Storbritannien og NATO, ved at fortsætte krigen mod Rusland og bevæge sig i retning af at afkoble deres økonomier fra Rusland og Kina.

Størstedelen af resten af verden bevæger sig i en anden retning, nemlig i retning af økonomisk samarbejde. Denne nye retning er blevet formet af hendes afdøde mand, Lyndon LaRouches, livslange virke. Det er derfor ikke overraskende at observere, at kampagnen for at stoppe enhver bestræbelse for overvejelser blandt nationer, der føres af det ukrainske "Center for bekæmpelse af Misinformation", har været rettet mod hende og Schiller Instituttet, såvel som dets samarbejdspartnere. Hun opfordrede seerne til at tilslutte sig vores mobilisering mod en sådan censur og til at støtte Schiller Institutrets kampagne for et nyt Bretton Woods og en ny sikkerhedsarkitektur.